

FOLKETINGET
Erhvervsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Hjørring, den 09.04.2008

Lovforslag 120, Revisorloven
Kommentar til lovforslagets § 4, Efteruddannelse

Revisorkommissionen skriver i sin betænkning nr. 1478 fra oktober 2006 (side 142):

”Muligheden for at tage en prøve vil alene kunne benyttes af personer, der frivilligt eller ufrivilligt har været ude af erhvervet som revisor i en årrække, og som ønsker at generhverve beskikkelsen. Revisorer, der har deres beskikkelse, vil således ikke have mulighed for at vælge at tage en prøve i stedet for at deltage i et efteruddannelsesforløb. Herved undgås det, at revisorer med beskikkelse spekulerer i at undlade at efteruddanne sig.”

Det var dog en besynderlig begrundelse, når man tænker på sanktionen ved ikke at bestå prøven, nemlig bortfald af beskikkelse (godkendelsen) og dermed sit levebrød! Alle revisorer vil tvært imod være ekstra opsatte på at være faglig ajour, hvis der i stedet for det nuværende foreningsbaserede og fra år 2009 lovfæstede efteruddannelseskrav blev indført et tilbagevendende krav om beståelse af en prøve som betingelse for den fortsatte godkendelse.

Ved at lade alle godkendte revisorer gennemgå en prøve med fx 4 års intervaller opnår brugerne af revisors ydelser jo netop den bedste og mest effektive garanti for, at revisor er i besiddelse af relevant viden for at kunne leve op til de til enhver tid gældende krav.

Det foreslåede system med efteruddannelse og kontrol heraf giver ikke i samme grad brugerne af revisors ydelser en sikkerhed for, at revisor er i besiddelse af tilstrækkelig relevant viden inden for sit virkefelt. Det foreslåede system bygger blot på, at revisor skal kunne dokumentere gennemsnitlig 40 timers efteruddannelse om året. Systemet giver imidlertid ingen garanti for, at revisor har deltaget *aktivt* i efteruddannelsen endsige tilegnet sig nogen viden af efteruddannelsen! Systemet tæller blot timer. I princippet kan revisor møde op til kursus og sætte sig til at sove. Smide kursusmaterialet væk og hænge kursusbeviset op på væggen. Det sker forhåbentlig ikke, men systemet kan ikke forhindre det. Det kan kun en eksamen/prøve.

Systemet giver heller ikke brugerne af revisors ydelser megen garanti for, at efteruddannelsen har et tilstrækkeligt fagligt niveau, idet såvel lovbemærkningerne som kommissionens betænkning blot anfører, at ”der må som minimum stilles krav om, at der er tale om professionelle udbydere” (betænkningen side 138);...”at efteruddannelsen foregår på et professionelt niveau” (lovbemærkningerne til §4). Såvel betænkningen som lovforslaget konkluderer, at det er op til den enkelte revisor at vurdere de udbudte kursers kvalitet.

Herved åbnes der op for en syndflod af konflikt mellem de enkelte revisorer og kvalitetskontrollanterne, der som en kontrollant skulle finde på at stille spørgsmål ved et kursus lødighed.

Ved i stedet at indføre en tilbagevendende prøve for alle godkendte revisorer, opnår brugerne af revisors ydelser større sikkerhed for, at revisor har det nødvendige faglige niveau. Implicit opfyldes kravet om efteruddannelse og samtidig bliver et bureaukratisk og konflikt skabende kvalitetskontrolsystem af efteruddannelsen overflødig.

Dét, som må være relevant for brugerne af revisors ydelser og samfundet som helhed, er bedst mulig sikkerhed for, at den godkendte revisor har et tilstrækkeligt fagligt niveau. Hvordan revisor opnår dette niveau, og hvor mange timer han bruger på at opnå og vedligeholde niveauet, må være af ganske sekundær betydning for alle andre end revisorerne selv.

Med venlig hilsen

Poul-Erik Haagensen